

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю «ВІЛЕКС» щодо офіційного тлумачення положення частини третьої статті 612 Цивільного кодексу України

м. Київ
23 квітня 2014 року
№ 54-у/2014

Справа № 2-49/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича — головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича — доповідача,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю «ВІЛЕКС» (далі — Товариство) щодо офіційного тлумачення положення частини третьої статті 612 Цивільного кодексу України (далі — Кодекс).

Заслухавши суддю-доповідача Стецюка П. Б. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Товариство звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положення частини третьої статті 612 Кодексу в аспекті таких питань:

— чи впливає із вказаного положення, що кредитор має право відмовитися від прийняття простроченого зобов'язання саме до того моменту, як ним буде прийняте таке виконання;

— чи дає це положення право кредитору повернути боржнику вже прийняте прострочене виконання;

— чи є обов'язковим зв'язок об'єктивної втрати інтересу кредитора саме з простроченням виконання зобов'язання боржником;

— чи має право кредитор відмовлятися від прийняття простроченого зобов'язання, якщо кредитор об'єктивно втратив інтерес з інших причин, не пов'язаних з простроченням боржника;

— чи застосовується до правовідносин, що регулюються частиною третьою статті 612 Кодексу, норма пункту 31 Положення про поставки продукції виробничо-технічного призначення, затвердженого постановою Ради Міністрів СРСР від 25 липня 1988 року № 888.

Підставою для конституційного звернення автор клопотання вважає існування неоднозначної судової практики щодо визначення права кредитора на відмову від прийняття простроченого зобов'язання, як це передбачено частиною третьою статті 612 Кодексу. На його думку, неоднозначність трактування судами України вказаної норми призвела до порушення конституційних прав Товариства.

До конституційного звернення долучено копії постанов Вищого господарського суду України від 10 березня 2010 року, від 4 серпня 2010 року, від 3 вересня 2013 року, від 11 жовтня 2013 року та від 25 грудня 2013 року.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 16 квітня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» суб'єктами права на конституційне звернення з питань офіційного тлумачення Конституції та законів України є громадяни України, іноземці, особи без громадянства та юридичні особи (стаття 43), які вважають, що неоднозначне застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади може призвести або призвело до порушення їх конституційних прав і свобод (стаття 94).

Під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України необхідно розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

Із долучених до конституційного звернення копій постанов Вищого господарського суду України не вбачається неоднозначного застосування положення частини третьої статті 612 Кодексу, оскільки вони були прийняті за різних юридично значимих обставин. В одних випадках строки належного виконання зобов'язання не були дотримані кредитором, а в інших — боржником, при цьому суд застосовував різні частини статті 612 Кодексу.

Отже, Товариство не довело неоднозначного застосування положення частини третьої статті 612 Кодексу, тому конституційне звернення не відповідає вимогам статей 42, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність

конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю «ВІЛЕКС» щодо офіційного тлумачення положення частини третьої статті 612 Цивільного кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ